

РЕШЕНИЕ

№ 1514

гр. София, 29.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 116-ТИ СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети март през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ПАВЕЛ Г. ПАНОВ

при участието на секретаря ВИОЛЕТА К. ДИНОВА
като разгледа докладваното от ПАВЕЛ Г. ПАНОВ Административно наказателно дело № 20241110202441 по описа за 2024 година

Производството е по реда на чл. 59 и следващите от ЗАНН.

Образувано е по жалба срещу ЕЛЕКТРОНЕН ФИШ (ЕФ) № Серия К № 5350562 на СДВР с дата от 16.10.2021 г. срещу С. Д. С., ЕГН: *****, с който му е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100.00 лева за административно нарушение на основание чл.21, ал.1 от ЗДвП вр. чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.3 от ЗДвП, извършено на 23.09.2021г.

В жалбата се съдържат доводи, че ЕФ е издаден на ползвателя на МПС, а не на неговия собственик, както и че не е приспаднал толерансът от 3 км/ч от отчетената скорост като възможна грешка.

В съдебно заседание жалбоподателят е редовно призован, не се явява, не се представлява.

Въззиваемата страна редовно призована, изпраща представител, който пледира за потвърждаване на ЕФ. Претендира разноски.

Съдът, като съобрази и прецени доказателствата по делото по отделно и в тяхната съвкупност, намира жалбата за допустима, като подадена в срок от лице, което има правен интерес от това. Разгледана по същество, същата е неоснователна, поради следните съображения:

Въз основа на събраните по делото доказателства съдът установи следната фактическа обстановка:

На 23.09.2021 г. в 13:51 часа жалбоподателят С. Д. С. управлявал МПС ХЮНДАЙ СОНАТА, ЛЕК АВТОМОБИЛ регистрационен номер СВ****СМ в гр. София. бул. П. Яворов с посока на движение от бул. Драган Цанков към бул. Черни връх при въведено

ограничение на скоростта от 50 км/ч за населено място. На бул. П. Яворов, до номер 36, с мобилно автотехническо средство АТСС TFR1 - М 653, изпитано с протокол за проверка от БИМ от 23.10.2020г. и със снимков материал към създадения клип, е установено, че лекият автомобил, се е движел със скорост от 72 км/ч, след приспадане от 3 км/ч толеранс от 75 км/ч или с превишена скорост над разрешената от 22 км/ч.

Видно от база данни КАТ и приложеното свидетелство за регистрация на МПС част 1, собственик на процесния лек автомобил била Д.Б. С.а с ЕГН *****, но като ползвател към датата на нарушението бил вписан жалбоподателят С. Д. С., ЕГН: *****. Видно от така анализирани писмени доказателства жалбоподателят е бил ползвател на автомобила и именно като ползвател е вписан в регистрите на ОПП СДВР и документите на МПС. В този смисъл същият макар и да не е притежавал правото на собственост върху автомобила, заснет да се движи с превишена скорост, е имал фактическа власт върху него към датата на нарушението. В случая, видно от ЕФ, С. е наказан в качеството си на ползвател, а не на собственик на МПС. Съгласно чл.186, ал.4 от ЗДвП при нарушения, установени с техническо средство или системи, заснемащи или записващи датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство, на собственика, съответно на ползвателя, посочен в свидетелството за регистрация на превозното средство следва да се състави ЕФ, респективно АУАН. В този смисъл правилно е ангажирана отговорността на жалбоподателя в качеството му на ползвател.

На базата на всички събрани по делото доказателства, съдът намира за установено, че действително на датата, отразена по електронния фиш, описаният в него лек автомобил е извършвал движение с превишена скорост. Това обстоятелство е било установено и надлежно заснето със съответно техническо средство, с издадено удостоверение за одобрен тип средство за измерване при БИМ, приложено по делото и валидно към датата на нарушението. Същото е преминало успешно и последваща проверка, видно от протокол, приложен по делото.

Мястото и времето на нарушението са отразени по надлежния ред и достатъчно подробно в електронния фиш, за да стане ясно на наказаното лице какво именно поведение се санкционира. Посочено е населеното място, наименованието на пътя, където е извършено нарушението, къде точно е извършено нарушението на посочения пътен участък, посоката на движение, датата и часът на нарушението.

От приложения снимков материал се вижда, че е отчетена по-висока скорост на движение, а именно 75 км/ч. Видно е, че е налице разминаване между установената съгласно приложения снимков материал и т. нар. наказуема скорост, която именно е отразена във фиша, както и изчисленото на тази база превишение, като тук следва да се има предвид, че съгласно данните за конкретния вид система за наблюдение и регистрация на пътни нарушения, публикувани в Публичния регистър на одобрените средства за измерване на БИМ, са налице максимално предвидени грешки при измерване на скорост от 3 процента или до 3 км/ч при скорост до 100 км/ч. В тази връзка и видно и от отразеното върху приложената снимка и електронния фиш, в същия са изчислени в полза на водача наказуемата скорост и наказуемото превишение, като действително установената скорост е намалена. По делото безспорно се установи, че отчетената скорост е намалена с 3 км/ч в полза на водача, което е и допустимата грешка при измерване на скоростта до 100 км/ч съобразно посоченото в протокола за проверка. Възраженията в обратния смисъл са неоснователни

Обжалваният електронен фиш е издаден по отношение на жалбоподателя като ползвател на вписаното в него МПС към момента на нарушението и което обстоятелство не се оспорва, а и се доказва от издадената от ОПП СДВР справка и СРМПС част 1. Няма данни, жалбоподателят да се е възползвал от възможността по чл. 189, ал. 5 ЗДвП и по чл.

189, ал. 6 ЗДвП и същият носи отговорност по силата на закона за извършеното с неговия автомобил нарушение.

Електронният фиш, видно от приложената справка „Списък с намерени фишове“ по административната преписка е съставен на 16.10.2021г. без данни кога е връчен. Спазени са всички срокове за неговото съставяне. Неоснователни са възраженията, че ЕФ не е връчен надлежно. Няма предвидени правила в ЗДвП или ЗАНН за връчване на ЕФ, чието нарушаване да води до вече приключилата процедура по налагане на административно наказание. От връчването на ЕФ единствено възниква възможността за неговото обжалване, което в случая е сторено в срок. В този смисъл възражението в жалбата се явява неоснователно.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира следното от правна страна:

Съобразно, правилото на чл. 189, ал. 4 от ЗДвП, при нарушение, установено и заснето с техническо средство, в отсъствието на контролен орган и на нарушител се издава електронен фиш за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Настъпилата законодателна промяна в чл. 189 ЗДвП (обн., ДВ, бр. 19 от 13.03.2015 г.) и приетата Наредба № 8121з-532 за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (обн., ДВ, бр. 36 от 19.05.2015 г.), които изцяло са съобразени с основните положения на Тълкувателно решение № 1/26.02.2014 г. по тълкувателно дело № 1/2013 г. на ОС на колегиите на ВАС, налагат извод, че използването на мобилната техническа система е допустима, като законът и наредбата изрично сочат на неучастието на контролния орган в нейното функциониране и възможността за такова нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, в отсъствието на контролен орган и на нарушител, да се издава електронен фиш. Включването на автоматизираната система за видеоконтрол и нейното изключване са единствените действия, които органите по контрол на движението по пътищата, осъществяват. Мобилната система функционира изцяло самостоятелно и независимо, както и стационарната, като информацията със запаметените от уреда данни се съхранява в локална компютърна конфигурация или локален сървър за издаване на административни документи във връзка с установените нарушения, което се отразява в протокол.

Както беше посочено по-горе, жалбоподателят не се е възползвал от възможността по чл. 189, ал. 5 от ЗДвП. В случая, с оглед нормата на чл. 189, ал. 5 ЗДвП, при неподаване на писмена декларация с данни за лицето, извършило нарушението в 14 - дневен срок от получаване на електронния фиш от собственика на МПС, то именно собственикът се смята за извършител на нарушението, санкционирано с електронния фиш.

Обжалваният електронен фиш съдържа всички необходими данни по образец и съгласно изискванията на ЗДвП, като на констатираното превиишение на скоростта е дадена правилната правна квалификация. В допълнение съдът отбелязва, че в нормата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП, законодателят е определил изчерпателно реквизитите, които следва да съдържа електронният фиш, като същите не е необходимо да съответстват на тези, важими за едно наказателно постановление, независимо, че в определени случаи ЕФ се приравнява на влязло в сила наказателно постановление, поради което не може да се счита за съществено процесуално нарушение липсата на подробно описание на нарушението. Посочената норма е специална спрямо нормите в ЗАНН, отнасящи се до реквизитите на наказателното постановление. Също така описанието, дадено в обжалвания ЕФ, на нарушението е достатъчно подробно и ясно, за да разбере нарушителят за какво е санкциониран и къде е извършено нарушението.

В случая е налице нарушение, установено с мобилна радарна система, като в

електронния фиш са описани всички негови съставомерни признаци. Нарушението е безспорно установено от приложения снимков материал от техническо средство, като в случая скоростта е била ограничена до 50 км/ч, по силата на самата разпоредба на закона (чл.21, ал.1 то ЗДвП, която предвижда максимална скорост за движение на територията на населено място за тази категория МПС – 50 км/ч). Същата е била превишена от водача, обстоятелство, което е безспорно установено. Доколкото пътят се намира в населено място общото ограничение е винаги 50 км/ч., освен ако с пътен знак не е въведено друго. Видно от протоколът за използване на АТСС, в участъка, където е заснет да управлява жалбоподателят, няма въведено ограничение с пътен знак, позволяващо движение със скорост по-висока от 50 км/ч. Съответно е следвало жалбоподателят да спазва общото ограничение от 50 км/ч за населено място.

Задължително условие за санкционирането с ЕФ е нарушението да е установено и заснето с автоматизирано техническо средство, т.е. да няма човешка намеса при установяване на нарушението, за да се избегне субективният човешки фактор. С измененията на ЗДвП, публикувани в ДВ бр. 19 от 13.03.2015 г., законът беше съобразен с изложените в ТР № 1 от 26.02.2014 г. на ВАС становища относно използването на мобилни камери за установяване на нарушенията на ограниченията на скоростта. В разпоредбата на беше добавен терминът "автоматизирано" техническо средство, а съгласно - "Автоматизирани технически средства и системи са уреди за контрол работещи самостоятелно или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно, които установяват и автоматично заснемат нарушения в присъствие или отсъствие на контролен орган и могат да бъдат: а) стационарни - прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни - прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес", тоест контролният орган не се намесва в работата на мобилното автоматизирано техническо средство, а само го позиционира, включва и задава ограничението на скоростта, а след преустановяване на контрола го изключва и демонтира. Именно в това се изразява поставянето на начало и край на работния процес от контролния орган, удостоверено с протокол за използване на автоматизирано техническо средство за контрол на скоростта. Видно от него, техническото средство е било поставено на посоченото в ЕФ местоположение в рамките на населено място без наличие на пътни знаци, указващи движение със скорост, различна от предвидената в чл.21, ал.1 от ЗДвП. Съответно е следвало да спазва общото правило за поведение на чл.21, ал.1 от ЗДвП и да избира скорост на движение в максималните граници на тази разпоредба.

Съдът следва да посочи, че към датата на нарушението задължение за обозначението на техническо средство за регулиране на скоростта ЗДвП не предвижда. Със ЗИД ЗДвП, обн. в ДВ. Бр. 54/2017 г. беше отменена разпоредбата на чл. 165, ал. 2, т. 8 ЗДвП, налагаща задължение на контролните органи да обозначават чрез поставяне на пътни знаци, оповестяват в средствата за масово осведомяване или на интернет страницата на Министерството на вътрешните работи участъка от пътя, на който се осъществява контрол по спазването на правилата за движение чрез автоматизирани технически средства или системи. Също така е отменена и разпоредбата на чл. 7 от Наредба № 81213-532 за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата (с ДВ, бр. 6 от 2018 г., в сила от 16.01.2018 г.), която също създаваше задължение за обозначаване на техническото средство. Нарушението е заснето през 2021г. и към тази дата посоченото в жалбата задължение на контролните органи не е било предвидено.

Неоснователно е възражението на жалбоподателя, че не е спазен чл.34, ал.1 от ЗАНН, според който не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението. Разпоредбата

изрично е посочено, че касае съставяне на АУАН в срок една година от извършване на нарушението или 3 месеца от установяването на нарушителя. Електронният фиш няма белезите на АУАН, а изрично ЗДвП го приравнява само по последици на наказателно постановление и то след неговото влизане в сила – чл.189, ал.11 от ЗДвП - влезият в сила електронен фиш се смята за влязло в сила наказателно постановление. Визираната от жалбоподателя разпоредба касае само и единствено АУАН, но не и ЕФ. Съдът в настоящия си състав счита, че сроковете по чл. 34 ЗАНН важат единствено за издаването на АУАН и за НП. От своя страна шестмесечният преклузивен срок по чл. 34, ал.3 ЗАНН също касае единствено издаването на НП след съставяне на АУАН, какъвто преди електронния фиш не се издава. Поради изложеното, възраженията на жалбоподателя в тази им част се явяват неоснователни. По отношение на формата, съдържанието, реквизитите и процедурата по издаване на електронните фишове, нормите на ЗАНН са неприложими, включително и преценката относно давностните срокове по чл. 34 от ЗАНН, тъй като правилата за това се съдържат в специалния закон – ЗДвП. Законодателят е установил облекчена форма и процедура по издаване на ЕФ в разпоредбите на чл. 189, ал. 4-12 от ЗДвП, при която не се съставя акт за установяване на административно нарушение (АУАН). По силата на чл. 189, ал. 4 ЗДвП електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното / заплащане. Законоустановените реквизити на документа не предполагат посочване на датата на неговото издаване, а единствено на дата и час на извършване на нарушението, което е логично предвид установяването му с автоматизирано техническо средство по смисъла на пар. 6, т. 65 от ДР на ЗДвП. Съгласно пар. 6, т. 63 от ДР на ЗДвП "Електронен фиш" е електронно изявление, записано върху хартиен, магнитен или друг носител, създадено чрез административно-информационна система въз основа на постъпили и обработени данни за нарушения от автоматизирани технически средства или системи. При липса на основание за съставяне на АУАН са неприложими сроковете по чл. 34 ЗАНН. Законната препратка на чл. 189, ал. 14 ЗДвП към разпоредбите на ЗАНН е приложима единствено за неуредените в ЗДвП случаи по съставянето на актовете, издаването и обжалването на наказателните постановления и по изпълнението на наложените наказания. Електронните фишове и съкратената процедура, по която същите се издават, остават извън обхвата на препращащата норма. Така в Решение № 7679 от 17.12.2021 г. на АдмС - София по адм. д. № 7879/2021 г., Решение № 8060 от 17.12.2019 г. на АдмС - София по адм. д. № 10097/2019 г., Решение № 7443 от 21.12.2020 г. на АдмС - София по адм. д. № 8928/2020 г., Решение № 1855 от 13.03.2020 г. на АдмС - София по адм. д. № 14145/2019 г., Решение № 7679 от 17.12.2021 г. на АдмС - София по адм. д. № 7879/2021 г., Решение № 6827 от 30.11.2020 г. на АдмС - София по адм. д. № 6085/2020 г., Решение № 8060 от 17.12.2019 г. на АдмС - София по адм. д. № 10097/2019 г. и други.

В случая нарушението е установено от мобилна система за видеоконтрол, надлежно калибрована, при която измерването, регистрирането и записът на нарушенията се извършва от система радар-камера-компютър, като единствената роля на оператора на системата е да позиционира техническото средство, като го насочи към определения за наблюдение участък от пътя и да въведе ограниченията за скоростта на този участък. Ето защо, съдът намира, че процесната система за контрол на скоростта отговаря на изискването на ЗДвП, техническото средство, с което е установено и заснето нарушението, да бъде автоматизирано, за да не позволява човешка намеса при установяването и заснемането на всяко едно конкретно нарушение. Именно по тази причина в ЕФ липсва посочване на конкретен издател, тъй като операторът на системата за видеоконтрол няма това качество.

Неоснователно се явява и възражението в жалбата, че по

административнонаказателната преписка липсва снимка на разположението на АТС. Освен снимка на управлявания от жалбоподателя автомобил към моментна нарушението, е налична и снимка на самата система за видеоконтрол, приложена към материалите, изпратени от административнонаказващия орган.

Според разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДвП, при избиране скоростта на движение, на водача на пътно превозно средство е забранено да превишава стойностите на скоростта в км/ч, посочени изчерпателно в тази алинея, в случая 50 км/ч за съответния вид превозно средство за населено място. Движейки се със 72 км/ч, водачът е нарушил това правило за поведение, поради което законосъобразно е ангажирана административнонаказателната му отговорност по реда на чл. 189, ал. 4 вр. с чл. 182, ал. 1, т. 3 ЗДвП. По отношение на определената санкция съдът счита, че размерът на същата е правилно определен от административнонаказващия орган, а с оглед нейния абсолютен размер съдът не би могъл да я измени. Правилно е посочена в ЕФ нарушената законова разпоредба.

Поради изложеното Електронният фиш следва да бъде потвърден.

Разноски на СДВР не се следват, доколкото по делото не е участвал юрисконсулт, който да представлява въззиваемата страна.

Мотивиран от изложеното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА ЕЛЕКТРОНЕН ФИШ (ЕФ) № Серия К № 5350562 на СДВР с дата от 16.10.2021 г. срещу С. Д. С., ЕГН: *****, с който му е наложено административно наказание „глоба” в размер на 100.00 лева за административно нарушение на основание чл.21, ал.1 от ЗДвП вр. чл.189, ал.4 вр. чл.182, ал.1, т.3 от ЗДвП, извършено на 23.09.2021г.

Решението подлежи на касационно обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Административен съд София-град.

Съдия при Софийски районен съд: _____